

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2013r. w O.

sprawy z odwołania B. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 15 maja 2013 r. **nr** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. C. prawo do emerytury od 15 maja 2013r.,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

B. C. wniósł odwołanie od decyzji O/ZUS w P. z dnia 15.05.2013r., nr: (...), którą to decyzją ZUS odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 2.11.1976r. do 30.09.1997r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że B. C. udowodnił na dzień 01.01.1999r. staż pracy w ilości 28 lat, 11 miesięcy i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie wykazał natomiast 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Do okresów pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu zatrudnienia w (...) od 2.11.1976r. do 30.09.1997r., ponieważ w świadectwie pracy w szczególnych warunkach powołano się na nieaktualne przepisy resortowe a wskazane stanowisko pracy nie jest zgodne z przepisami resortowymi.

Biorąc powyższe pod uwagę Oddział ZUS w P. stwierdził, że B. C. nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury według przepisów art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 15.05.2013r. prawidłowo odmówił mu prawa do emerytury.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 16.04.2013r. B. C. złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 15.05.2013r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Jednocześnie wskazano, że do okresów pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 2.11.1976r. do 30.09.1997r., ponieważ w świadectwie pracy w szczególnych warunkach powołano się na nieaktualne przepisy resortowe a wskazane stanowisko pracy nie jest zgodne z przepisami resortowymi.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 15.05.2013r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze emerytura przysługuje, jeżeli ubezpieczony spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzny,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- rozwiązał stosunek pracy, w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r. udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wynoszący co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 01.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Przedmiotem sporu był tylko okres pracy w szczególnych warunkach w (...) Sp. z o.o. w W. od 2.11.1976r. do 30.09.1997r.

Przesłuchiwany na okoliczność swego zatrudnienia w tym zakładzie (...) zeznał, że zakład zajmował się wyrobem pasz, początkowo nosił nazwę Wytwórni (...), obecnie już nie istnieje. Dodał, że pracował tam jako kierowca i jeździł samochodem (...), paszowozem. Był to samochód ciężarowy - specjalistyczny, o masie całkowitej 18t, woził nim pasze dla drobiu do odbiorców.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego co do rodzaju wykonywanych przez niego czynności. Okoliczność ta znajduje bowiem potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w jego aktach osobowych.

Na żądanie Sądu archiwum – (...) Sp. z o.o. w R. M.. nadesłało akta osobowe odwołującego. Ze znajdujących się tam angaży i umów o pracę wynika, że odwołujący od 2.11.1976r. został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku kierowcy, z dniem 1.04.1996r. stał się pracownikiem zakładu (...) Sp. z o.o. w W. a od 24.05.2002r. pracownikiem (...) Sp. z o.o. w W.. Z akt osobowych wynika również, że B. C. jeździł samochodem ciężarowym, który był określany jako samochód (...), paszowóz. Ze znajdujących się w tych aktach angaży wynika, iż jednym ze składników jego wynagrodzenia była kwota uzależniona od ilości przewiezionych ton paszy, logiczne jest więc, że transport ten odbywał się dużymi samochodami. Dane te są więc zgodne z danymi zawartymi w świadectwie pracy w szczególnych warunkach, które zostało wystawione przez (...), a w którym również wskazano stanowisko kierowcy

samochodu ciężarowego, błędnie jednak wskazując D. B, zamiast działu A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników...

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że do pracy w szczególnych warunkach należy B. C. zaliczyć okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 2.11.1976r. do 30.09.1997r.– tj. 20 lat 10 miesięcy i 29 dni na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Z treści wykazu A Działu VIII poz. 2 stanowiącego załącznik Nr 1 do Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, że prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony są pracami w szczególnych warunkach rozumieniu tegoż Rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z 15.05.2013r. i przyznał B. C. prawo do emerytury od 15.05.2013r., tj. ukończenia 60 roku życia.

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu organ rentowy nie mógł też ustalić we własnym zakresie, czy B. C. w zakładzie (...) Sp. z o.o. w W. od 2.11.1976r. do 30.09.1997r. pracował w szczególnych warunkach. Złożone do ZUS świadectwo pracy w szczególnych warunkach wskazywało nieaktualne przepisy resortowe a nadto wskazywało błędnie, iż odwołujący wykonywał pracę wskazaną w Wykazie B. D. postępowanie sądowe i dane z uzyskanych akt osobowych odwołującego pozwoliły na ustalenie, iż faktycznie wykonywał czynności kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie okresu pracy w szczególnych warunkach w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.